

ЧЕРНО И БЯЛО

В ПЛЕН НА НАЙ-СТИЛНАТА КОМБИНАЦИЯ

Черно-бялата фотография е особена тема. Казват, че когато снимаме цветен портрет, показваме цвета на грехите, а когато снимаме черно-бял портрет, показваме цвета на душата. Монохромните фотографии са визии, свързани с минимализъм и липса на цветове и не провокират към многословие, а по-скоро към детайлно вглеждане и отваряне на сетивата към контрастите и драматичното излъчване. Затова и този път ми се иска да избегна многото гуми, за сметка на вълнуващо въздействие и по-скоро ключови моменти, свързани с темата. Зимни пейзажи, портрети, голо тяло, макродетайли, облачно небе, градски мотиви – са

сред най-често сниманите обекти в най-стилната комбинация – тази на черното и бялото.

Защо черно-бяло

Ще попитат мнозина. А защо не, биха отговорили почитателите на експресивността, скрита зад строга графичност. Черно-бялото е свежо и ясно очертано, с изчистени мотиви, форми и линии и всички те интригуват съзнанието ни. Черно-бялата фотография е откровена, без ярки, допълнително засилени цветове, изкуство, което е просто и говорещо. То разказва истории – от най-дълбокото наситено черно, до отливистото снежнобяло, а меките преливащи нюанси на сивото задържат погледа и ни провокират да откриваме красотата под повърхността. Това е начинът, по който фотографията е изглеждала, преди цветовете да превземат визията ни и представата ни за страховтен кадър, и сега тя се възражда с нови сили. Снимани в цвят, снимките често са точно отражение на дадена сцена и това изчерпва стойността им. Черно-бялата фотография е различна. Магията при нея е тънко и изискано препли-

тане на структура и емоция, светлина и тъмнина. Някои твърдят, че в черно-бялата фотография има нещо завоалчирано и магнетично, което не може да бъде постигнато с цвят. Мисля, че е вярно. С отнемането на цвета сякаш сваляш всички ненужни слоеве и оставяш само формата и нейната същност. Снимането в черно-бяло съвсем не е привилегия само на професионалните фотографи, то просто е предпочитано като любим жанр от онези, които държат всеки кадър да излъчва силен характер и неповторимата семпла артистичност, неподвластна на цветовете. Черно-бялата фотография е подходяща за почти всички сюжети – портрети, пейзажи, градски сцени, архитектура и това не изчерпва нейните преимущества – докато цветната фотография прави най-успешните си кадри в слънчеви дни или в студио с ярко осветление, липсата на достатъчно светлина може да направи черно-бялата фотография още по-изразителна и драматична. В някои кадри цветовете могат да бъдат по-скоро разсейващ фактор и да отнемат от въздействието на обекта. Това важи особено за снимането на портрети, където с черно-бяла

CAPTIVES OF B&W PASSION

Black and white photography is a special experience. Some call it classical, others find it too austere. However, all agree that it is suitable for all formats – portraits, landscapes, architecture, street scenes. Whether you shoot color and convert it to mono or you use directly your b&w settings, black and white photos are so dramatically expressive that no words are needed to describe emotions.

„Отнемайки цветността на един кадър, даваме шанс на съхранената емоция да говори директно в контрастен и чист вид, в съвършения баланс на едно визуално хайку. За черно-белите кадри времето сякаш е спряло.“

Мариета Въргова

визия лицата говорят сами за себе си – сурови, чисти, откровени и показващи истинската същност на човека. В свят на непрестанно съревнование за милионите цветове, които телевизорите и мониторите могат да възпроизведат, фините нюанси на сивото, постигнати в една черно-бяла фотография, носят осве-

Черно-белите фотографии разказват истории – от най-дълбокото наситено черно до отливистото снежнобяло, а меките преливащи нюанси на сивото задържат погледа и ни провокират да откриваме красотата под повърхността.

жаваща олекотеност, далеч от скуката, близо до истинското предизвикателство да покажеш вълшебството на светлосенките.

Символи на черно-бялото:

Марката Chanel, шарките на зебрата, шахматната дъска, окраската на пинавиците, немите филми, десените на точки, денят и нощта.

Игра на контрасти

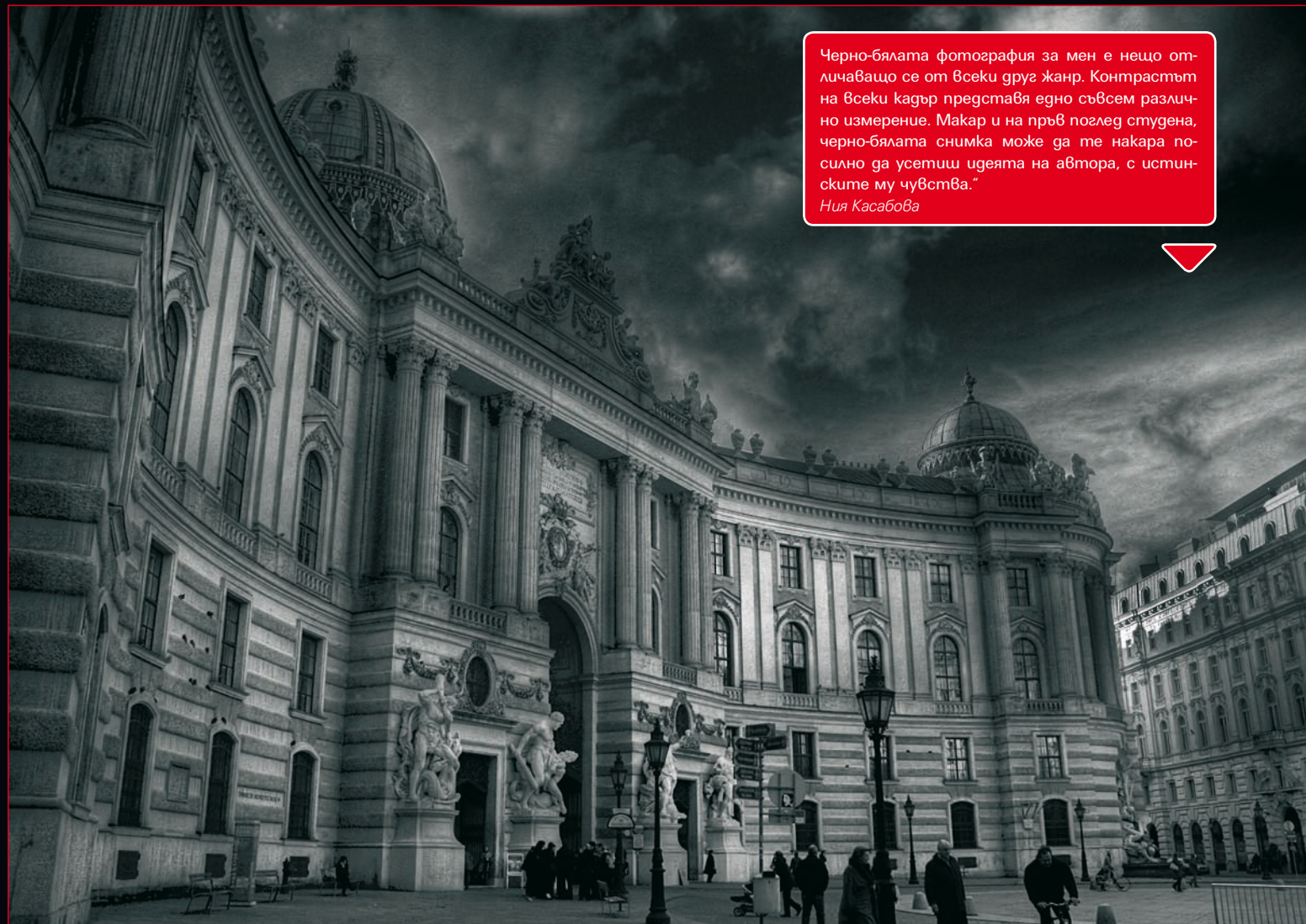
Понякога цветовете засенчват структурата и формата на обектите и по-скоро привличат погледа ни на повърхността – така, както цветята привличат насе-

комите и птиците. Може би затова премахването на цветовете от гадена фотография и превръщането ѝ в монохромна разкрива детайли в нея, които иначе остават незабелязани. Без пъстрота черно-бялото акцентира върху структурата. Удивително е как различните цветове могат да се трансформират във фини нюан-

си на сивото, което дава възможност за фин контрол кои части от фотографията да бъдат по-тъмни или по-светли в зависимост от търсения ефект. Отсъствието на светлина може да е също толкова драматично, колкото и наличието на ярко осветени места. Плътните сенки придават дълбочина и солидност на фотографията. При заснемането на пейзажи например наличието на „драматично“ небе придава настроение, без което визията е някак безнадеждно плоска. При макроснимките интересен експеримент е заснемането на черно-бяла визия на портокал или обект с подобна структура с насочено осветление – остротата, която се по-

Николай Анов

Черно-бялата фотография за мен е нещо отличаващо се от всеки друг жанр. Контрастът на всеки кадър представя едно съвсем различно измерение. Макар и на пръв поглед студена, черно-бялата снимка може да те накара по-силно да усетиш идеята на автора, с истинските му чувства.”

Ния Касабова

Черно-бели приказки:

- www.badessi.com
- www.dfoschisite.com
- www.gabriererigon.it
- www.marscovista.fsnet.co.uk
- www.thespiderawards.com
- www.maraini.com
- www.plumeltd.com/artzone
- <http://home.wanadoo.nl/rene.r.bakker>

лучава, придава съвсем друго значение на повърхността, щом обектът загуби ключовата си визуална характеристика – в случая оранжевия цвят. Някои смятат, че техническите аспекти при снимането са изключително важни. Но не по-малко съществено е снимките да показват как се е чувствал фотографът по време на заснемането. За да снимаш въздействаща черно-бяла фотография, е необходимо да се научиш да „виждаш“ черно-бяло, когато наблюдаваш живота около себе си или набележиш потенциален обект за снимка. Това, разбира се, както развиването на всяка друга техника, е въпрос на практика. Разглеждането на работата на фотографи, които снимат предимно

„За да снимаш въздействаща черно-бяла фотография, е необходимо да се научиш да „виждаш“ черно-бяло, когато наблюдаваш живота около себе си.“

черно-бяло, може да бъде полезно, всички те имат различни подходи към светлината и обектите и понякога те водят до създаване на неочаквана и различна визия. Преди да започна да пиша този матери-

„Някои фотографии ми харесват черно-бели заради неувловимото настроение, което създават и магията им е именно в невъзможността да опиша усещането с думи.“

Николай Анов

ал, разгледах над 30 сайта на фотографи, които снимат предимно черно-бяло и при някои бях впечатлена от почти изцяло тъмни кадри с прорез светлина, а при други ми допаднаха снимки с минималистична визия и преобладаващо бяло и тъмни черни елементи. Въпреки липсата на цветове или точно затова този тип фотография е многолика и винаги изненадваща и за да се влюбиш в нея, трябва да

откриете този аспект от естетиката ѝ, който въздейства на сетивата ви. При всички случаи черно-бялата фотография е класика без конкуренция в играта на контрасти.

Съвет:

Ако намирате за твърде скучно класическото рамкиране със сребърна или черна алуминиева рамка и черно, бяло или нюанси на сивото паспарту, можете да проявите въображение. Черно-бялата фотография е особено изразителна, аранжирана на ярки цветни стени и може да опитате да комбинирате цвета на стената с този на избраното паспарту или рамка. Ако пък сте любители на по-олекотени варианти – спрете се на рамкиране само със стъкло. При фотографиите с преобладаващо черно антирефлексното стъкло е задължително – иначе просто ще имате тъмно петно на стената, което ще служи за огледало.

„Черно-бялата фотография говори достатъчно изразително сама за себе си и не е нужно да се обяснява с думи. Понякога определени цветни снимки, обрнати в черно-бяло, постигат по-драматичен ефект.“

Владимир Грънчаров

